

ÚVODNÍK

V minulém čísle našich novin zkusila paní starostka vyzkoušet umělou inteligenci pro napsání sloupku Slovo starostky. A musím říct, že jej AI připravila moc hezky. Kdyby se paní starostka nepříznala, já osobně bych nic nepoznala. Já jsem se na to, o čem bych měla napsat dnešní úvodník, nezeptala AI, ale člověka k tomu povolného, našeho rodinného přítele a kamaráda. A tohle mi napsal: Asi bych se zaměřil na téma dovolená, cestování plně objížďek, spokojenost se službami nejen hospodskými, popřípadě téma zavařování, marmelády, křečkování na horší časy, a tak vůbec, zapříčiněné nadměrnou úrodou veškerého ovoce... Takže směle do toho: S manželem jsme dovolenou, jako takovou, ještě neměli. Zatím jen týden na hlídání vnoučat. Ale jak jsem sledovala „mumraj“ v Křivoklátě, tak ten si jako cíl své dovolené vybralo celkem hodné návštěvníků. Snad jim cestu k nám nezkomplikovaly objížďky, které tu byly kvůli cyklistickým závodům a uzavírkám silnic, možná se jim podařilo i zaparkovat a oni odjeli spokojeni, s plánem se k nám zase někdy vrátit. Prázdninový provoz místní pošty snad nikoho z nich nepřekvapil, pohledy přece mohli hodit do schránky, i když pohledy už skoro nikdo neposílá, nahradila je selfička. Možná jim trochu chyběl automat na peníze v hotovosti, které potřebovali na zaplacení parkovného na jednom z místních parkovišť. Pochutnali si v některé z místních restaurací a po návratu domů, odpočinutí po příjemné dovolené u nás na Křivoklátsku, se mohli (tak jako já) začít věnovat například vaření rozvarů ze švestek, takzvané „křečkovat na horší časy“. Co když švestky příští rok nebudou? A pokud při jejich návštěvě zrovna rostly houby, ke spokojenosti jim už nic nemohlo chybět.

-rok-

Úsměv hostů v Café Egon svědčí o tom, že zde je vše v naprostém pořádku.

Foto Milan Bednařík

ZÁVĚR TURISTICKÉ SEZÓNY SE BLÍŽÍ

Je konec srpna, takže můžeme konstatovat, že jsme přežili další turistickou sezónu, která je pro domorodce rok od roku náročnější. Pro malou obec, jako je Křivoklát, je nápor turistů vyčerpávající a finančně náročný. Pokud se nechceme brodit v odpadcích a chodit po krk v kopřivách, mají s tím zaměstnanci obce plné ruce práce, za což jim patří náš dík. Zajímalo mě, jak na nás, domorodce, hledí návštěvníci, kteří k nám zavítali třeba jen na výlet, či tady pár dnů pobýli. Beru tedy diktafon a vyřáším se na to poptat do ulic.

V resortu U Jelena oslovuji mladou dvojici čekající na jídlo a pokládám všetečnou otázku, co je zde nejvíc potěšilo a v čem bychom se měli zlepšit.

„Jsme z Prahy-západ a ráno jsme připluli po Berounce do Roztok, tam vrátili loď a vyrazili na jednodenní výlet. Chtěli jsme vidět místo, kde se natáčeli Zrádci, a byli jsme hradem i okolím okouzleni. Restauraci je zde hodně a ceny překvapivě slušné. Co byste mohli zlepšit, jsou chodníky. Šli jsme z Roztok, a ta cesta je adrenalinová, chvíli chodník je, a pak se ztratí a musíte po silnici a auta na chodce moc ohledů neberou. Tak za ty chodníky bychom se přimlouvali.“

Další respondenty nacházím v Café Egon v Budech. Čtyřčlenná rodina z Teplicka je zde na dovolené na chatě. „Jsme zde za posledních deset let už potřetí, velice se nám zde líbí, hlavně krásná příroda a samozřejmě hrad, ten miluji vnuci. Zde v kavárně jsme poprvé, chtěli jsme ji vyzkoušet, slyšeli jsme na ni jen samou chválu. Co bychom chtěli, aby se zde zlepšilo? Snad jen víc odpadkových košů a nádob na plasty. Všimli jsme si, že každý z obyvatelů má svoji popelnici na tříděný odpad doma, ale nám návštěvníkům nezbyvá než odvézt odpad domů, nechceme to někam pohodit.“

Poslední názorovou sondu zkouším u staršího manželského páru z Olomouce, který je v Budech ubytován v penzionu, kde tráví týdenní dovolenou. Dozvídám se následující: „Našli jsme si toto místo trochu kvůli zvědavosti, že se o Křivoklátsku v médiích hodně mluvilo ve spojitosti se zřízením národního parku, tak jsme to tu chtěli vidět na vlastní oči. Jsme místem okouzleni, denně chodíme po okolí a večer posedíme v některé z restaurací. Počasí nám také vyšlo, takže zde nejsme rozhodně naposledy. Jediné, co nám trochu vadí, je velký silniční provoz. Komunikace není na takový nápor stavěná a jít po ní k hradu nebo ještě dál je opravdové dobrodružství. Možná by se chtělo zamyslet na omezení nákladní dopravy nebo zde alespoň snížit rychlost, jako je v obytných zónách na 20 km/hod., bojíme se třeba jen přejít silnici.“

Poslouchám odpovědi na anketu a musím se s nezaujatými názory ztotožnit. Vždyť podobné slychávám již roky i od místních. Na druhou stranu si myslím, že jsme v očích návštěvníků nedopadli zase tak špatně. Určitě se vedení městyse nemusí za zvládnutí sezony stydět, i když, jak říkali starí latiníci, hlavně neusnout na vavřínech...

Milan Bednařík

SLOVO STAROSTKY

Vážení občané, léto a s ním spojená vrcholná turistická sezona na Křivoklátsku pomalu končí. Netrvá u nás sice moc dlouho, ale i tak má většina místních během léta turistů až dost a těší se, až bude v Křivoklátě zase klid. Hlavním lákadlem je u nás samozřejmě hrad. Po silnici na něj míří davy návštěvníků, kteří jako by vůbec nevěděli, že se chodí vlevo. Jako by si mysleli, že projíždějící auta je nemohou zranit, a tak jdou neohroženě a sveřepě ve třech i více vedle sebe. A do toho po

obou stranách šlapou cyklisté. Hotový galimatyáš. No, vždyť to všichni znáte na vlastní kůži. Nic s tím ale nenaděláme. Hrad tu je, byl tu před námi a bude i po nás. Považujeme ho za svůj, když je v naší obci, ale známe ho dobře? Známe jeho historii, interiéry? Mám dojem, že v tom máme jisté mezery. Případá mi, že obec a hrad si každý tak trochu hraje na svém písečku. Vždyť dříve bylo automatické, že tamní průvodci se rekrutovali z řad místních studentů. Dnes není na hradě místní sezonní průvodce ani jeden. Není to škoda? Rádi bychom to změnil a hrad s obcí více provázali. Proto jsme se v rámci zastupitelstva a ve spolupráci s panem kastelánem z hradu dohodli umožnit místním trvale hlášeným občanům zdarma účast na scénických nočních prohlídkách. Ty se uskuteční v sobotu 27. září od 20 a 21 hodin. V případě velkého zájmu bude ještě jedno představení ve 22 hodin. Počet míst je omezený, a tak je rezervace předem nutná (osobně na úřadě nebo telefonicky na čísle 313 558 121). Je to po delší době taková první vlašťovka spolupráce. Těším se s vámi na viděnou na hradě.

Libuše Vokounová

ZPRÁVY Z MĚSTYSE

● Ministerstvo vnitra ve spolupráci s odborníky z krizového řízení a komunikace vydalo brožuru pod názvem 72 hodin. Píše se v ní, jak být připraven, aby člověk zvládl vystačit si sám po dobu 3 dní v případě nenadálých situací či krizí. Krizí může být přírodní katastrofa, ale třeba i jen obyčejný dlouhodobější výpadek elektrické energie. V takovém případě se člověk ocitá bez vody, světla, tepla, telefonního spojení a dalších. Zdravý člověk by ale měl být schopen se o sebe po tuto dobu postarat a nechat složky IZS pomáhat těm, kteří pomoc opravdu potřebují. Brožuru by měli dostat časem všichni občané ČR do svých domovních schránek, jak avizovala média. Pokud by vás již nyní zajímalo, jak jste na tom s vlastní soběstačností a zda byste nepředvídatelnou událost zvládli, můžete se podívat na naše internetové stránky (<https://www.mestys-krivoklat-krivoklat.cz/pro-obcany/aktuality/>).

● V pátek 3. 10. od 14 do 22 hodin a v sobotu 4. 10. od 8 do 14 hodin se budou konat volby do Poslanecké sněmovny. Volební místnost v Křivoklátě je opět tradičně v budově úřadu čp. 93. Přijďte se podílet na směřování naší republiky. Volební komise bude opět v podvečerních hodinách v pátek 3. 10. jezdit s přenosnou volební urnou k těm, kdo se ze zdravotních důvodů nemohou k volbám dostavit, ale volit chtějí. V případě zájmu o tuto službu volejte klidně již nyní na tel.: 313 558 121.

POJĎTE SE PODÍVAT NA NOČNÍ SCÉNICKOU PROHLÍDKU HRADU KŘIVOKLÁT

Už je to dlouho, co jste byli na prohlídce „našeho“ hradu? A měli byste zájem oživit si vzpomínky a podívat se, co je tady nového? Pak určitě využijte možnosti, kterou pro vás připravily Městys Křivoklát ve spolupráci se Správou hradu Křivoklát – pro všechny trvale hlášené občany pořádají zdarma návštěvu scénických nočních prohlídek hradu Křivoklát. Nejde tedy o klasickou prohlídku, ale o představení v některých částech této historické památky.

Akce se koná v sobotu 27. 9. od 20.00 a 21.00 hodin (v případě zájmu ještě ve 22.00 hodin).

Rezervace vstupu je NUTNÁ, a to buď osobně na úřadě, nebo telefonicky na čísle 313 558 121.

Neváhejte proto s rezervací moc dlouho, protože kapacita je omezená a přihlášky bude možné přijímat pouze do jejího naplnění.

Akteři nočních scénických prohlídek se na vás těší. Foto Stanislav Stejskal

BUBENÍK

FILMOVÁ PŘEDSTAVENÍ BIOGRAFU SOKOL KŘIVOKLÁT:

13. 9. – od 20.00 hod. film **Magori na kole**

(dokumentární/sportovní, ČR)

18. 10. film **Full force** (dokumentární/válečný, UA)

1. 11. film **Velká nádherná odvážná cesta** (romantický/drama/fantasy/dobrodružný, USA)

22. 11. film **Kouzlo derby** (komedie ČR)

13. 12. film pro film **Fakjů princezny** (komedie/fantasy, DE)

Na sobotu 1. 11. je opět plánován tradiční svaz nebezpečného a velkoobjemového odpadu. Kontejnery budou přistaveny na obvyklých místech – u budovy úřadu a na louce nad hřbitovem.

Prosíme všechny, aby využili této možnosti odložení odpadu, protože na sběrném místě tento odpad již **NELZE ODEVZDÁVAT**. Ani výjimečně. Naplánujte si tedy výměnu pohovek, skříní a vyklizení půd na tento termín. Případně si vzniklý odpad uschovejte ve své nemovitosti do dalšího (jarního) svazu.

NEDÁVEJTE také tajně do kontejnerů **OJETÉ PNEUMATIKY**. Městys to stojí nemalé peníze, které následně zaplatí každý z vás, protože náklady na likvidaci odpadů se promítají do poplatku za odpady. Staré pneumatiky lze odevzdat na sběrných místech firmy Eltma.

UPOZORNĚNÍ PŘEDEVŠÍM PRO CHATAŘE

V poslední době se nám v obci začal šířit, zvláště mezi chataři, nešvar odkládání domovního odpadu na různých místech – u autobusové zastávky u rybníka, před vraty sběrného místa a také za popelnicemi u obchodu COOP. Upozorňujeme, že podle zákona o odpadech č. 541/2020 Sb. je povinností osob odkládat odpad pouze na místa tomu určená (§ 61 zákona o odpadech). Jeho odkládání mimo nádoby a místa tomu určená je považováno za přestupek (§ 117 odst. 1 písm. t) zákona o odpadech, kde jednotlivci hrozí pokuta až do výše 50 000 Kč. Připomínáme, že pro chataře je určeným místem sběrného místa za budovou úřadu. Otvírací doba sběrného místa je ještě do konce září každé úterý a každou neděli od 15 do 18 hodin. Od října do konce dubna ve stejné dny o hodinu méně, tedy od 15 do 17 hodin. Prosíme chataře, aby nám v obci nedělali nepořádek, odpad třídili a nenutili nás udělovat pokuty. Děkuje Městys

TAK NÁM UKRADLI KVĚTINU

Řeč je o jedné z květin, která byla pro zkrášlení umístěna u cedule počátku obce směrem od Písků. Bohužel už nám ji někdo přes víkend v polovině srpna ukradl. Když jsem ji tam v květnu dávala, věřila jsem, že už jsme jako národ kultivovanější a když mají někde cosi hezkého, necháme se tím inspirovat a realizujeme něco podobného i ve svém okolí. Věřila jsem, že už jsme víc západní společnost a že už jsme „vyrostli“ ze závisti a pokušení, že když má někdo cosi hezkého, tak mu to zničím, aby to neměl, když já to také nemám... Je to smutná česká realita. Asi jsme ještě nevyrostli. Asi potřebujeme jako národ na růst ještě nějaký čas. Tak to s námi příští rok zkusím znovu a znovu budu věřit. Libuše Vokounová

VARHANNÍ KONCERT V KOSTELE SV. PETRA NA KŘIVOKLÁTĚ

V neděli 13. července jsme si mohli v křivoklátském kostele sv. Petra poslechnout varhanní koncert barokní hudby. Kostel byl zaplněn téměř do posledního místa, všichni byli určitě zvědaví na netradiční spojení varhan s trubkou. Na varhany hrál Aleš Nosek, na trubku Martin Thuma. Zazněly skladby nejen známých autorů, např. J. S. Bacha, P. J. Vejvanovského a G. F. Händela, ale i autorů, které jsme mnozí z nás neznali. Společně oba nástroje zněly velice majestátně. Požitek z hudby umocnila i krásná architektura kostela s neuvěřitelnou akustikou.

Všichni jsme z kostela odcházeli plní silného uměleckého zážitku a doufáme, že oba hudebníci u nás nebyli naposled. Děkuje Marie Feuersteinová

Marie Feuersteinová

Účinkující umělci Martin Thuma a Aleš Nosek.

Foto Libuše Vokounová

POZNATEK Z PROCHÁZKY KOLEM ŘEKY

Tak jsme se zase jednou vydali na procházku kolem Berunky od Děčů až k ústí Rakovnického potoka. Při současném vývoji počasí a dlouhodobě probíhající klimatické změně prožíváme dlouhá období sucha (od začátku roku spadlo necelých 17 mm srážek), výrazně vzrůstá nebezpečí vzniku požárů. Stráně v údolí Berounky jsou plné suchých stromů, chaty stojí buď velmi blízko, nebo i mezi stromy, takže šíření ohně by nebylo vůbec vyloučené. A u dřevěných, lokálními kamny vytápěných chat by oheň a jeho rozšíření na okolní chaty i do lesního porostu byly velmi snadné. Chaty mají většinou pozemky směrem k řece oplocené až na samou hranu břehu, takže příjezd hasičů je omezený na konec louky a dál se nedostanou. Voda z řeky je nadosah, ale nemusí být vůbec využitelná, když se k ní nedostane potřebná technika.

A podobně to platí i pro případ zachrany života, kdyby bylo třeba pro někoho rychlou lékařskou pomocí.

Lze samozřejmě konstatovat, že je to svobodná volba majitelů příslušných chat, když riskují jejich užívání za takových okolností. Ale je tu také jistý širší společenský dopad. V případě požáru jsou ohroženy další nemovitosti a také lesní porost nad chatami. Případný neúspěch hasičského zásahu pak bude předmětem vyšetřování, podnětem k různým konspiračním, soudním sporům apod. A bude to všechno stát nemalé prostředky z veřejných zdrojů. Takže si myslím, že by bylo rozumné a praktické, kdyby si sami majitelé chat a pozemků společně domluvili a vytvořili jakýsi bezpečnostní koridor po pozemcích před chatami, kudy by, v případě požáru a lékařské pomoci, bylo možné bezpečně projet až na místo zásahu. I tak by zůstalo několik míst a nemovitostí, kam se ani hasiči, ani rychlá lékařská pomoc nedostanou. Těm ale není pomoci.

Dalšími poznatky z naší procházky je jistá plíživá expanze chat do okolí. V některých případech se původní zastavěná

HRAD PATŘIL DĚTEM

V sobotu 28. června patřil hrad Křivoklát dětem. Již tradiční akci přál letoš počasí – na malé i velké návštěvníky hradu se po celý den smálo sluníčko. Až ho chvílemi bylo víc než dost. Na příchozí čekal zábavný program, který připravily Bára Ladrová se svými kamarády a skupina Zlobidla s.r.o., která přináší radost a zábavu skrze písničky a tanec. Zatímco děti pod vedením Báry Ladrové sehrály pohádku o zakletém království, Zlobidla s.r.o. zpívala, tančila a do svého programu „zatahovala“ i diváky. Kdo chtěl, mohl se projít po hradním nádvoří, navštívit některou z kreativních dílniček, nechat si pomalovat obličej, zkusit najít „diamanty“, které zde „ztráceli“ korzující princezny, nebo se občerstvit u některého ze stánků, kde prodavači nabízeli nejrůznější pochoutky. Otevřeny byly i hradní restaurace a kavárna.

„Mimořádně jsme zpřístupnili prohlídkový okruh Na hradby a velkou věž, to vše v ceně vstupenky na nádvoří. Trasa

Fotografie dokumentující stav popisovaného problému. Foto Ivan Kasalický

byla ideální pro děti. Šly s rodiči, bez průvodce a vlastním tempem. Perfektní zážitek pro malé i velké dobrodruhy,” konstatoval Stanislav Stejskal, PR pracovník hradu.

Tomáš Bednařík

Děti pod vedením Báry Ladrové sehrály pohádku „O zakletém království.“

Foto Tomáš Bednařík

SOKOLSKÝ TÁBOR U KOLEČKA

První červencový týden se uskutečnil ve sportovním areálu U Kolečka v křivoklátském podhradí sokolský tábor. Kromě dětí z Česka se ho zúčastnili i jejich kamarádi ze Slovenska, Ukrajiny a Francie. Táborníky čekal pestrý, ale náročný program. Nejprve prozkoumali okolí Křivokláta a posléze si prohlédli i hrad. Zacvičili a zahráli si i v místní sokolovně. V dalších dnech navštívili místa – aquapark v Rakovníku, zámek Lány a nemohla chybět ani návštěva Prahy. Mladí sokolové nezapomínali také na sport a pohybové aktivity. Vyrazili na pěší túru do Městečka a v areálu tábora hráli míčové hry. Zahráli si tenis, vybíjenou, učili se uzlování a nechybělo ani stavění hráze na Rakovnickém potoce.

Sokolský tábor na Křivoklátě navštívili vzácní hosté – senátorka Adéla Šípková, Vráta Pospíšil z oddílu Zálesák Sokola Šestajovice, náčelník župy Budečské Luboš Vyhnanek z Rakovníka, režisér České televize Jakub Motejzík a další osobnosti. Všem, kteří se zasloužili o hladký průběh tábora, poděkoval na závěr starosta Župy Budečské a Sokola Křivoklát Peter Szenasny.

Tomáš Bednařík

Táborníci se učili uzlovat.

Foto archiv Sokola Křivoklát

Účastníci sokolského tábora U Kolečka.

Foto archiv Sokola Křivoklát

RESTAURACE U JELENA OPĚT SLOUŽÍ HOSTŮM

Nevidaná věc se podařila letos v Křivoklátě. Zatímco v jiných obcích, ale i městech, dochází postupně k uzavírání veřejných provozoven, u nás je tomu přesně naopak. Na jaře bylo v Budech nově otevřeno vetešnictví a o kus dál i kavárna – cukrárna. To však není zdaleka všechno. Ve sportovním areálu U Kolečka, který provozuje místní Sokol, byla znovu otevřena hospůdka s teplou kuchyní a bohatým sortimentem nápojů, a přímo pod hradem restaurace U Jelena.

V 90. letech 20. století zrekonstruoval zchátralý objekt čp. 53, na nějž byl již vystaven demoliční výměr, pražský antikvář Valdemar Köhler. Tak zde vyrostla reprezentativní restaurace s penzionem U Jelena. Rodina pana Köhlera ji provozovala až do roku 2023. Po smrti majitele se ujala živnosti jeho dcera, ale po několika letech se rozhodla restauraci s penzionem prodat. Uběhly dva roky, než se našel nový majitel. Jmenuje se Marek Helt a to, jak se dostal k nemovitosti U Jelena, není právě běžné.

„Podnikám v realitách, pět let mám svoji realitní kancelář. Sídím v Žilině u Kladna, na okraji křivoklátských lesů. V tuto chvíli máme 16 poboček po celých Čechách, a tak jsem se dostal i na křivoklátskou nemovitost U Jelena. Její majitelka paní Greifová mě oslovila, zdali bych zprostředkoval její prodej. Když jsem restauraci a penzion uviděl, hned mě zaujala. Nachází se na jedinečném místě, přímo pod hradem, a má bohatou historii. Nakonec jsem se s paní Greifovou domluvil, že Jelena koupím já,” vysvětluje Marek Helt. Provoz zahájil 4. dubna.

„Zřídili jsme U Jelena resort, abychom se odlišili od toho, co tu bylo. Zkušenost s provozováním gastru jsem nikdy neměl. Chci, aby se mnou pracovali lidé, kteří se mnou pracovat chtějí, aby je to bavilo a aby se měli dobře v rámci nějakých

Marek Helt. Foto M. Bednařík

standardů. Výhodou je, že všichni moji zaměstnanci pocházejí z okolí Křivokláta. Jsem konzervativní člověk, který má rád tradice. Když někde něco po léta funguje, tak se to snažím držet,” vysvětluje Marek Helt. V restauraci proto nic nezměnil, orientuje se na českou kuchyni a primárně na zvěřinu.

Přesto se však U Jelena něco změnilo. Dva domy i s penzionem pronajímá nový majitel hostům. „V penzionu máme hotelové pokoje, domy jsou určeny k ubytování skupin. Je tady kapacita 34 míst. V restauraci je 60 a na terase 57 míst,” vypočítává Marek Helt a pokračuje: „Ceny máme podobné jako v okolí. Drtivou většinu pokrmů, které podáváme, si děláme sami, podomácku. Máme slušné porce. Točíme Staropramen, od kterého nás všichni zrazovali. Prý tu nemá dobrou pověst. Já jsem ve Staropramenu před časem pracoval, takže tam mám spoustu známých a jsem přesvědčený, že pivo je takové, jaké ho číšník udělá. To se

mi potvrdilo. Hosté si ho pochvalují. Máme tady dvanáctku, točené černé pivo, což už dnes není běžné, ale podle mě se to sem hodí. Máme grep a teď budeme mít točené i nealko. Točenou dvanáctku prodáváme za 55 korun. K pivu nabízíme tatarák z olomouckých syrečků, domácí smažené bramborové lupínky nebo nakládaný hermelín,” vysvětluje pan majitel.

Abyste přilákal do restaurace více hostů, chystá zajímavé gastro akce včetně svatomartinské husy. „Chceme zbavit hospodu aureoly, že je jen pro VIP. Chci, aby byla pro všechny lidi. Byl bych rád, kdyby se sem naučili chodit i místní lidé. Restaurace se rozjíždí trochu pomaleji, je znát, že zde bylo dlouho zavřeno. Rádi bychom udrželi celoroční provoz, spoléháme na firemní akce,” dodává Marek Helt. Velkou výhodou resortu U Jelena je, že má v areálu vlastní parkoviště, kde mohou parkovat nejen ubytovaní, ale všichni, kteří přijedou na jídlo.

Tomáš Bednařík

Resort U Jelena v Křivoklátě je opět v provozu.

Foto archiv resortu U Jelena

Personál resortu U Jelena, který vás zve na návštěvu.

Foto M. Bednařík

Spokojenost návštěvníků je tady vždy na prvním místě.

Foto M. Bednařík

ZVEME VÁS NA SEMINÁŘ

RESUSCITACE A AKUTNÍ STAVY U DĚTÍ

TEORIE A PRAKTICKÝ NÁCVIK

ZÁKLADY MODERNÍ RESUSCITACE

Přehled aktuálních doporučení

NEJČASTĚJŠÍ AKUTNÍ STAVY V PEDIATRII

Rozpoznání a první pomoc při urgentních situacích

PRAKTICKÝ NÁCVIK ŽIVOT ZACHRAŇUJÍCÍCH ÚKONŮ

Simulace reálných scénářů s využitím výukových modelů

13. ZÁŘÍ | 8:30 | PAVILON „N“, NEMOCNICE SLANÝ

Nemocnice Slaný

Registrace na e-mail: ivana.friebertova@nemsl.cz

SLEDUJTE WEB PRO DALŠÍ SEMINÁŘE

PROGRAM

RESUSCITACE A AKUTNÍ STAVY U DĚTÍ

TEORIE A PRAKTICKÝ NÁCVIK

8:45 ZÁKLADY MODERNÍ RESUSCITACE

Přehled aktuálních doporučení

Délka: 30 minut

9:30 NEJČASTĚJŠÍ AKUTNÍ STAVY V PEDIATRII

Rozpoznání a první pomoc při urgentních situacích

Délka: 30 minut

10:15 PRAKTICKÝ NÁCVIK ŽIVOT ZACHRAŇUJÍCÍCH ÚKONŮ

Simulace reálných scénářů s využitím výukových modelů

Délka: 60 minut

Nemocnice Slaný

13. ZÁŘÍ
OD 8:30 HOD.
PAVILON „N“, NEMOCNICE SLANÝ

VÍTEJTE V CAFÉ EGON

Na jaře byl na Křivoklátě zahájen provoz Café Egon – kavárny, která obci už dlouho chyběla. Vznikla rekonstrukcí bývalé masny, kde byl před mnoha lety zrušen provoz. Chátrající dům ale pamatuje i další provozovny, protože během několika stovek let se v něm vystřídala řada majitelů. Právě letos „slaví“ budova 500 let od svého postavení – alespoň tak datují její vznik první písemné zmínky ve starých kronikách. Novými majiteli domu, který stojí v Budech před lávkou k nádraží, jsou Monika Salmon a Aleš Žalský.

Jak vznikl nápad otevřít si na Křivoklátě kavárnu?

Monika: Byla to náhoda, nehledali jsme tu nic cíleně. Učila jsem tehdy ve škole a nedaleko jsme měli s ostatními kolegy teambuilding. Na Křivoklát jsme jeli na výlet, já z autobusu uviděla tu budovu a okamžitě mi učarovala. Na internetu jsem si našla, že se prodává, ale Aleš o tom nechtěl nic slyšet. Nechtěl jít ani dovnitř, když jsme se tu byli podívat, pořád to odmítal.

Aleš: To bylo na podzim roku 2020. Přijeli jsme, stáli jsme venku a všechno to bylo až moc romantické. Monika věděla, že miluju původní historické domy a že se mi tady bude líbit. Mně se do toho nechtělo, protože jako stavební projektant jsem obnovil už řadu domů, a tak jsem věděl, co to bude obnášet. Jenomže dům měl duši, to na něm bylo vidět, i když byl zvenku zanedbaný. Bylo mi jasné, že vnější nedostatky se dají lehce změnit. Spíš mě zajímal stav budovy, statika atd. A tak jsme se podívali i dovnitř. A to rozhodlo. Zjistil jsem, že stavebně je dům v pořádku. Už jsem viděl, co by se mělo udělat, jak by se mělo postupovat.

Když jste dům kupovali, už od začátku jste věděli, jak s ním naložíte a co tu budete provozovat?

Aleš: Nevěděli jsme úplně přesně, který typ provozu, ale že tu má být, to mi bylo jasné. Dispozice domu sama napovídala, kde má být bydlení, kde komerční provoz...

A kde se tedy vzal nápad otevřít kavárnu?

Aleš: To byl nápad ženy. Už během prvních dvou měsíců to vymyslela.

Firemní štít Café Egon z dálky zve hosty k návštěvě. Foto Milan Bednařík

Majitelé Monika Salmon a Aleš Žalský. Foto Milan Bednařík

Monika: Přemýšlela jsem, co by se sem hodilo – nejen podle dispozice domu, ale i podle toho, co tu v místě už je a co tu naopak chybí. Nechtěla jsem restauraci, těch už je tady dost, ani cukrárnu nebo bufet. Říkala jsem si, že by bylo fajn mít tu místo pro turisty, kam zajdou, když jdou od vlaku, zastavuje se tu také dost cyklistů, ale i zázemí pro místní, které tu zatím neměli. K rozhodnutí mi tehdy pomohl článek, kde se psalo, že při podnikání nemá člověk brát tolik v úvahu vlastní možnosti, ale spíš potřeby toho místa. A tak vznikla kavárna. Takže se zase učím něco nového.

A baví vás to?

Monika: Baví. Jsem ráda mezi lidmi. Přemýšlím i o tom, že bychom tu mohli dělat různé akce. V místě a v okolí je spousta zajímavých lidí, tak uvidíme, co z toho vzejde, nechte se překvapit.

Bude mít kavárna celoroční provoz, nebo zvažujete sezonní otevírací dobu?

Monika: První sezonu chceme udělat delší, abychom vyzkoušeli, jaký bude zájem. Začínali jsme v dubnu a postupně jsme se rozjížděli, na léto máme objednanou rozšířenou nabídku dortů a cukrovínek, protože předpokládáme větší návštěvnost, a na podzim si pak sedneme a vyhodnotíme, jak jsme dopadli.

Aleš: Zatím předpokládáme provoz do listopadu, v zimě zkusíme alespoň víkendy, případně na jeden dva měsíce zavřeme. A potom uvidíme. Kromě kavárny nabízíme i ubytování v dvou apartmánech. Plánujeme také upravit zahrádku před kavárnou, aby tu bylo malé posezení u stolečků. (Pozn. aut.: Městys Křivoklát má připraven projekt na revitalizaci náměstí Svatopluka Čecha, resp. prostoru mezi Hotelem Sýkora, Café Egon a lávkou k nádraží včetně pozemku před Café Egon. Realizace bude zahájena po dokončení nové lávky k nádraží a uložení kabelů v majetku ČEZ Distribuce v tomto místě do země.)

Proč se kavárna jmenuje Café Egon?

Aleš: Chtěli jsme tím uctít Karla Egona II. z Fürstenbergu, který se významně podílel na rozkvětu obce a záchraně hradu po rozsáhlém požáru. Bez něho by Křivoklát nebyl takový, jaký je.

Jaké je vaše životní motto?

Monika: Vždycky vyjde slunce.

Aleš: Mám to stejně.

Děkuji za rozhovor.

Alena Čechová

Přivítání budete v krásném interieru příjemnou obsluhou. Foto M. Bednařík

Malé návštěvníky jistě potěší výtečná zmrzlina.

Foto M. Bednařík

KŘIVOKLÁT MÁ DOBÍJECÍ STANICI PRO ELEKTROMOBILY

Sokol Křivoklát zveřejnil na svých webových stránkách, že v těsném sousedství sokolovny byla zpřístupněna veřejná dobíjecí stanice pro elektromobily.

„Vzhledem k rostoucímu počtu návštěvníků, kteří do Křivoklátu přijíždějí elektromobilem, vnímáme tuto službu jako praktický krok směrem k čistšímu křivoklátskému ovzduší.

Sokolové mají jasno – chceme na Křivoklátě méně aut se spalovacími motory. Ideálně ať návštěvníci dorazí vlakem nebo na kole – a pokud už autem, tak s co nejmenší ekologickou stopou,“ uvedl starosta Sokola Křivoklát Peter Szenasy. Dobíjecí stanice je již plně funkční a v provozu. Jelikož se jedná o veřejnou dobíjecí stanici, jejím vlastníkem a provozovatelem je ČEZ. Sokol Křivoklát zajišťuje pronájem pozemku a poskytl potřebnou elektroinfrastrukturu pro zprovoznění dobíjecí stanice. Přidejme několik základních údajů: u sokolovny je k dispozici DC dobíjecí stanice s výkonem 24 kW, dobíjení je určeno pro masový trh, doba dobíjení je 60–120 minut, podporované standardy – CCS a CHAdeMO. „Z mého pohledu nejde o superdobíjecí stanici, ale je ideální pro řidiče, kteří si chtějí pohodlně zaparkovat a dobít své vozidlo během návštěvy Křivoklátu nebo při účasti na sportovních a kulturních akcích v sokolovně,“ doplnil Peter Szenasy. Dobíjecí stanice je součástí širšího záměru na modernizaci a ekologizaci sokolovny. V rámci druhé etapy rekonstrukce plánují křivoklátská Sokolové další snižování emisí – zateplení části objektu (tam, kde to architektonicky dovoluje) a vytápění pomocí elektrických tepelných čerpadel. „Už v rámci první etapy jsme vyměnili přes 50 oken, připojili budovu na kanalizaci a vodovod a kompletně zmodernizovali elektroinstalaci. Sokolovna na Křivoklátě se tak stává nejen místem pro sport a komunitní život, ale i příkladem odpovědného přístupu k životnímu prostředí,“ dodal starosta Szenasy.

Tomáš Bednařík

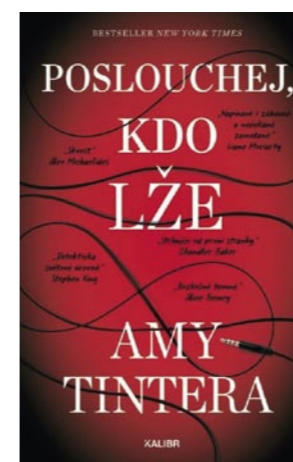
Veřejná dobíjecí stanice pro elektromobily v sousedství křivoklátské sokolovny.

Foto Milan Bednařík

KNIHOVNA

Díky oceňovanému románu **Hana se Alena Mornštajnová** stala jednou z nejoblíbenějších současných českých spisovatelek. Tento a její další romány máme v knihovně, včetně jejího nejnovějšího, **Čas vos**. Proplétají se tu životní osudy dvou protagonistů, dvou osamělých lidí, kteří těžko hledají cestu k někomu blízkému. Místní podivín, kterému všichni říkají Ptáčník, protože je to vášnivý amatérský ornitolog, po čase nabytí dojmu, že jsou s Barborou, místní knihovnicí, která si v Brodě koupila domek, kamarádi. Přilíši se s ní spřátelili, a to byla chyba. Zkušenosti ho naučily, že nejlepší je se s nikým nesblížovat a nemít žádná očekávání, protože jen tak je možné vyhnout se zraněním, která přinášejí zklamání. Postupně ale oba přece jen k sobě našli cestu a naučili se se svou nelehkou minulostí žít. Nejdřív mi celý ten příběh připadal dost pesimistický, ale když jsem se pak do knihy začela, opravdu se mi moc líbila. **Sudety: Ztracený ráj**. Němci byli z Čech a Moravy vyhnáni po květnu 1945. Zmizeli nejen lidé, ale i jejich

příběhy, minulost, legendy, prostě život. Jako by k nám Sudety předtím ani nepatřily. Teď je tedy čas vyprávět si jejich příběhy, když už to oni sami udělat nemohou. A jsou to příběhy lidí už i z let před 1. světovou válkou, o kterých v této knize píše mnozí naši autoři mladší generace: **Kateřina Tučková, Jakuba Katalpa, Jaroslav Rudíš, Petra Dvořáková, Michaela Klevisová** a další. Velmi zajímavá je i předmluva s názvem Vyhnané dějiny autorů Martina Gromana a Michala Stehlíka, autorů podcastu Přepište dějiny. Součástí knihy jsou i krátké monografie jednotlivých autorů. Rozhodně doporučuju si ji přečíst. **Klára Mandausová, Když na horách svítá**. Čtyři nerozlučné kamarádky, Helena, Marie, Eva a Adéla. Znalý se od první třídy základní školy. Stejně staré, ale každá úplně jiná, nejen vzhledem. Nikdy nic a nikdo je nemá sílu rozdělit. A přece se to stane. Jejich cesty se na dvacet let rozdělí, aby se protnulý ve chvíli, kdy jde jedné z nich o život. Správné dovolenkové čtení. **Andreas de la Motte, Zločin na Capri**. Hugo Lind ovdověl, dřív, než si s manželkou stačili splnit své cestovatelské sny. Po dvou letech smutnění mu jeho dospělá dvojčata předala dopis od manželky, ve kterém ho nabádá, aby začal znovu žít. A vypracovala mu seznam

úkolů, které má splnit. A ten první je, aby si koupil zájezd do Itálie, kam chtěli jet spolu. Poznat prosluněný ostrov Capri, místní pohádkovou přírodu, kulinářské speciality a všudypřítomnou historii. Moc se mu tam líbí, sprátelí se s vedoucí zájezdu a když tam dojde ke zločinu, pustí se i spolu do pátrání. **Amy Tintera, Poslouchej, kdo lže.** Poté, co je Lucy nalezena, jak se potácí ulicemi amerického maloměsta, celá od krve své nejlepší kamarádky Savvy, všichni si myslí, že ji zabila. Od oné strašné noci, z níž si Lucy nic nepamatuje, uplynulo už pár let a ona se mezitím odstěhovala do Los Angeles a začala nový život. Jenže po čase tento neuzavřený případ připomene populární podcast o skutečných zločinech a jeho moderátor Ben Owens se rozhodne odhalit Savvyina vraha. Lucy se tak díky své babičce, která jí jako jedna z mála věří, že svou kamarádku nezavraždila, vrací na místo, kam se zařekla, že už nikdy nevkročí. V knize **V hlavní roli zločin** hvězdy současné

české literární scény spojily své síly a připravily pro čtenáře sbírku detektivních příběhů. O napětí a překvapení tu není nouze a zločinci mohou pocházet z nejnižších vrstev, stejně jako z akademických kruhů. Mám detektivní povídky ráda, ať už jsou od našich, nebo světově proslulých autorů, i když mám dojem, že jsou trochu na okraji čtenářských zájmů. **Tažní ptáci** jsou společným dílem **Renáty Fučíkové a Markéty Pilátové.** Migrace, v posledních letech zaznívá toto slovo ve veřejném prostoru čím dál častěji. Přitom se ale lidé stěhovali do jiných zemí odjakživa, a to z nejrůznějších důvodů. Na cestu je mohla vyhnat válka nebo útlak v původní vlasti, ale mohli také do světa vyrazit za lepšími možnostmi či za prací. Začtete se do životních příběhů exulantů a migrantů – tažných ptáků. I v Antikvariátu se objevují pěkné knihy. Ale nedávejte tam prosím časopisy!!! Pěkný zbytek prázdnin přeje

Guđrun Humlová

HRNEČKU, VAŘ!

Moji věrní, léto máme za sebou, a musím konstatovat, že se docela povedlo. Většinu z nás o dovolené počasí přálo, proto jistě proběhla i nějaká ta grilovačka nebo opékání buřtů. Grilování zde zdomácnělo, patří k českému folklóru, ať na to můžeme mít názor jakýkoliv. Během letních dnů se nikomu moc nechce trávit hodiny u plotny a vyvařovat. V této době také jídlo řešíme častějšími návštěvami restaurací, kde se nám snaží trefit do vkusu. V horku stejně moc velký hlad nemíváme, a tak vezmeme za vděk lehčí krmí. Nějaký ten šopský salát s balkánským sýrem či Caesar salát s kuřecím masem či lososem a křupavým toustem rádi zvolíme, pokud ho restaurace nabízí. Musím se přiznat, že i já touto nabídkou nepohrdnu a občas mám na takovou nabídku v místních restauracích dokonce štěstí. Při pročítání jídelních lístků si s nostalgií vzpomenu na zaniklou hospůdku Pohoda, kde jsme si mohli dát takovéto mňamky od paní Evy. Ta se snažila nabídku neustále vylepšovat, abychom my, štamgasti, měli z čeho vybírat a byli spokojeni. Mohu už jen zamáčknot slzu dojetí při vzpomínce na nakládané olomoucké syrečky, grilovaný hermelín v anglické slanině, domácí utopence, mega velké ruské vejce, hemenex či topiky s játrovou směsí a pórkem. Byl jsem za takovou nabídku vděčný a rád si na tyto pochoutky zašel. Dnes v Křivoklátě máme sedm restaurací, takže si návštěvníci mohou vybrat. Vzhledem k jejich zaplnění hosty si říkám, že se všude musí vařit dobře. Každá má svoji klientelu, ke které směřují svou nabídku. Domorodci sice brblají, že je to všude drahé, ale ať si zajedou někam jinam a ještě se rádi vrátí. My, co chodíme nakupovat, se ani moc cenám nedivíme. Pokud se chcete najíst levněji, musíte si uvařit doma. Tam to levněji jde, protože si nemusíte vyplácet mzdu, odvádět spotřební daň či DPH státu. Jsou to jednoduché počty, které si každý snadno spočítá, dokonce i já, který v matematice moc nevynikal. Rozhodněte sami, zda vám nevdá trochu prověřit peněženku nebo se v horku potit u plotny. Já jako důchodce v tom mám jasno a nejde mi ani tak o peníze, jak by se mohlo zdát. Mám totiž rád ta nejobyčejnější jídla a ať koukám, jak koukám na jídelní lístky, nikde má oblíbená jídla nevidím. Buřtguláš, francouzské brambory, šklubanky, žemlovku, uhlířinu, bramborové placky či šišky se strouhankou, ledvinky, karbanátky, natož lečo. Možná proto, že tato jídla patří k mainstreamovým a nemohou konkurovat hamburgerům, langošům, lasagním, pizze, páрку v rohlíku či smažáku s hranolkami. Tak si holt uvážu zástěru, vyhrnu rukávy a pustím se do díla. Pokud na to máte stejný názor, můžete mě následovat v počínání. Nastává čas dozrávání ovoce, tak toho využijme. Aleje jsou plné třešní, švestek, špendlíků, jablek či hrušek. Zavařujte, rozvařujte, nakládejte a zamrazujte vše, co příroda hojnými hrstmi nabízí. V zimě to pak oceníte. Co může být lepšího než nadýchané vdolečky s hruškami, tvarohem a zakysanou smetanou!? Dnes

jsem si pro vás ale připravil salát z pečené červené řepy, kterým jsem se nainspiroval v jedné z místních restaurací. Trochu jsem ho obměnil, ale chutná stejně náramně, navíc je zdravý a jistě vás zaujme. Tímto plním slib těm čtenářkám, které mi vyčítají, že se v novinách neobjevují nějaká lehčí, dietnější a zdravější jídla. Tak jim chci vyhovět a vám ostatním, kdo máte raději něco nezdravého, se omlouvám, a slibuji, že příště se polepším.

Milan Bednařik

LETNÍ SALÁT Z PEČENÉ ČERVENÉ ŘEPY

1 středně velkou bulvu červené řepy, sáček rukoly (polníček, ledový salát), křen, cherry rajčata, mozzarella (balkánský sýr, niva), 4 vlašské ořechy, hrst sezamových semínek, ocet, olivový olej, sůl, špetka cukru.

Červenou řepu omyji pod tekoucí vodou, popřípadě očistím od hlíny kartáčkem. Osuším utěrkou, zabalím do alobalu a dám péci na vyšší plech do trouby. Peču při 200°C hodinu. Poté vypnu troubu a nechám řepu vychladnout (dělám to den předem). Po vychladnutí opatrně rozbálím alobal, sloupnu slupku a nakrájím na kostičky (protlačím přes strunové kolečko na brambory). Polníček či jinou zelenou podestýlku vyperu pod tekoucí vodou a nechám okapat. Pak už jen rozlousknu vlašské ořechy, přisypu sezamové semínko a nasucho na pánvi opražím. Na zálivku si připravím 2 lžice octa, 3 lžice olivového oleje a trochu cukru. Naservírují na talíř nejprve zelené, pak řepu, zasypu postrouhaným křenem, nakrájím mozzarelu, ozdobím rajčátky, zaliji zálivkou a dochutím solí. Nakonec posypu opraženými semínky. Před podáváním nechám vychladit v lednici. Jako přílohu mám nejraději opečený toastový chléb.

Foto Milan Bednařik